

DOBRAWA SKONIECZNA-GAWLIK

Etnolog, etnograf, kustosz, absolwentka Wydziału Pedagogiczno–Artystycznego oraz studiów podyplomowych z zakresu zarządzania ochroną dóbr kultury. Od roku 2002 do chwili obecnej związana z muzealnictwem (Muzeum Zagłębia w Będzinie, Muzeum „Górnośląski Park Etnograficzny w Chorzowie” oraz Muzeum Saturn w Czeladzi). Od 16 lat prowadzi szereg działań dokumentujących przejawy materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego mieszkańców Zagłębia Dąbrowskiego. Jej działalność na gruncie etnografii przyczynia się do wypełnienia luki w wiedzy dotyczącej dziedzictwa kulturowego ludności pogranicza małopolsko-śląskiego.

Od początku swej działalności na gruncie etnografii współpracuje z instytucjami, ośrodkami naukowymi, organizacjami samorządowymi, stowarzyszeniami, zespołami folklorystycznymi i placówkami edukacyjnymi nie tylko województwa śląskiego, publikuje artykuły w prasie lokalnej, samorządowej, w czasopismach społeczno-kulturalnych, wydawnictwach specjalistycznych oraz na portalach internetowych.

Dokumentuje sztukę ludową, wytwórczość rękodzielniczą i działalność folklorystyczną, organizuje wystawy, prowadzi warsztaty pokazujące ginące zawody współpracując z twórcami w całej Polsce. Prowadzi badania i opracowuje materiały dotyczące obrzędowości dorocznej oraz rodzinnej, budownictwa, stroju, tradycyjnej kuchni regionalnej mieszkańców pogranicza małopolsko-śląskiego.

Koordynator i współpracownik kilku projektów badawczych z zakresu dziedzictwa kulturowego. W latach 2014-2016, jako koordynator merytoryczny, wraz z Regionalnym Instytutem Kultury w Katowicach realizowała projekty badawcze „Tropem Kolberga–etnograficzne badania terenowe Zagłębia Dąbrowskiego” oraz „Tropem badaczy Zagłębia Dąbrowskiego”, które prowadzone był w ramach programów ministerialnych. Ich Efektem jest obszerna publikacja, wzbogacona fotografiami archiwalnymi i współczesnymi, omawiająca dawne i terażniejsze aspekty tradycyjnej kultury mieszkańców Zagłębia Dąbrowskiego ze szczególnym uwzględnieniem zwyczajów i obrzędów dorocznych oraz rodzinnych.

Stypendystka Województwa Śląskiego w dziedzinie kultury (2009) oraz Miasta Sosnowca w dziedzinie kultury dla osób zajmujących się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami (2013). Laureatka wyróżnienia Miasta Będzina za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej oraz upowszechniania i ochrony kultury (2007), a także Nagrody Miasta Sosnowca za upowszechnianie i ochronę kultury w 2016.

Ukończone studia i praca w muzealnictwie umożliwiły jej połączenie zainteresowania kulturą tradycyjną z codzienną pracą. Z etnografii zrodziła się druga pasja a mianowicie plecionkarstwo. Od ponad 12 lat związana z nowotomyską szkołą plecionkarską. Prowadzi zajęcia, warsztaty i pokazy wikliniarskie, a także badania etnograficzne związane z plecionkarstwem, przygotowuje artykuły związane z historią i współczesnym obrazem plecionkarstwa polskiego. Od 2007 roku bierze udział w Ogólnopolskich Plenerach Wikliniarskich organizowanych przez Muzeum Wikliniarstwa i Chmielarstwa w Nowym Tomyślu, Światowym Festiwalu Wikliny i Plecionkarstwa w Nowym Tomyślu oraz Ogólnopolskim Konkursie Plecionkarskim im. Jana Bartosiewicza. Jej prace (wykonane według projektów Bartosza Gawlika) znajdują się w zbiorach Muzeum Wikliniarstwa

i Chmielarstwa w Nowym Tomyślu, prywatnych kolekcjach, eksponowane są na wielu wystawach w całej Polsce. W 2017 roku za pracę wykonaną według projektu Bartosza Gawlika zdobyła II miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Plecionkarskim im. Jana Bartosiewicza Nowym Tomyślu. W roku bieżącym wraz z Bartoszem Gawlikiem (praca zespołowa) otrzymała srebrny medal w I Mistrzostwach w Wyplataniu Nowy Tomyśl 2018 w kategorii "Abstrakcyjna forma dekoracyjna".